

L'APROPIACIÓ DEL DESCOBRIMENT D'AMÈRICA: UNA CONSPIRACIÓ D'ESTAT?

David Grau. L'apropiació del descobriment d'Amèrica: una conspiració d'estat? (DVD)

Autor:
Data de publicació: 01-05-2010

Autor:
David Grau

Títol:
L'apropiació del descobriment d'Amèrica: una conspiració d'estat?

Ciutat i Any 1a edició:
Barcelona, 2005

Una dona (Carme Sansa) inicia el seguiment de les pistes que un jove historiador (Jordi Bilbeny) li va marcant sobre la falsificació històrica que envolta tots els fets relacionats amb el descobriment d'Amèrica, tot posant de manifest un engany acceptat per la ciència històrica que ja fa segles que dura.

Amb l'ajuda de diverses converses i entrevistes amb Armand de Fluvià, Ferran Juste i Jordi Bilbeny, la protagonista anirà desemmascarant, una per una, totes les tergiversacions històriques i polítiques que s'amaguen darrera el descobriment d'Amèrica.

La protagonista veurà que l'adulteració de la personalitat i de la naturalesa política de Cristòfor Colom va ser obra de la Corona de Castella i, posteriorment, de l'estat espanyol. Així, s'han manipulat els seus orígens, l'edat, la família, l'esposa, els fills, el propòsit del viatge, els seus coneixements científics, amb el fi de fer-lo convergir amb un altre personatge de la mateixa època que només comparteix el nom amb l'Almirall.

Com es demostra al documental, la gènesi de tot el problema neix de la profunda desconfiança que existia entre Colom i Ferran el Catòlic. Colom, noble i militar barceloní, va veure acomplertes les seves ambicions polítiques al firmar, l'any 1492, les Capitulacions de Santa Fe que obligaven els Reis Catòlics a convertir-lo en un home d'estat tan o més important que els mateixos monarques, perquè li atorgaven els càrrecs hereditaris d'almirall, virrei i governador general. I això significava que Colom crearia al Nou Món una dinastia paral·lela a la dels estats catalans. Però Ferran el Catòlic, polític habilíssim i gran estrateg, desconfiava enormement de Colom, ja que aquest havia estat un dels militars més bel·ligerants a la revolta catalana que la Generalitat va dur a terme, trenta anys abans, contra el seu pare, Joan II.

Els dos monarques no pertanyien a l'estricta dinastia reial catalana, sinó a la dels Trastàmars castellans i mai no van acabar d'encaixar del tot amb la tradició política de Catalunya, en la qual la voluntat del rei no es podia imposar unidireccionalment, sinó que estava sotmesa a pactes.

A partir dels primers descobriments, Ferran el Catòlic va començar a incomplir els acords signats amb Colom i anà afavorint el seu control personal directe a les noves terres.

Amb el pas del temps i la incorporació, fruit de la conquesta militar de 1714, de tots els estats de la Monarquia catalana al Regne de Castella, la història ha anat oblidant el protagonisme de Catalunya en aquest fet d'importància universal. I en aquest fet ha jugat, a més a més, un paper cabdal el treball constant de la censura duta a terme per funcionaris espanyols, que ha consistit a arreglar totes les fonts històriques originals i a deformar la realitat per poder, així, crear una llegenda nacional unitària i de destí universal.